

1334**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 29 grudnia 2000 r.

w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych dla państwowych zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych oraz określenia szczegółowych zasad i trybu udzielania i rozliczania tych dotacji.

Na podstawie art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące stawki dotacji przedmiotowych dla państwowych zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych klasyfikowanych w budżecie państwa według części budżetowych:

- 1) Środowisko — dla gospodarstw pomocniczych przy parkach narodowych — do wysokości 60% całkowitych kosztów działalności w przeliczeniu na 1 ha obszaru będącego w zarządzie parków narodowych, przy czym łączna dotacja nie może przekroczyć 20% całkowitych planowanych kosztów działalności,
- 2) Urząd Kultury Fizycznej i Sportu — dla zakładu budżetowego „Centralny Ośrodek Sportu” — do wysokości 80% kosztów utrzymania obiektów i urządzeń sportowych, komórek odnowy biologicznej i pomocy audiowizualnej,
- 3) Sprawiedliwość — dla warsztatów szkolnych prowadzonych w formie gospodarstw pomocniczych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich — do wysokości 60% kosztów ogrzewania warsztatów szkolnych określonych na podstawie ceny ogrzewania 1 m² powierzchni mieszkalnej ustalonej przez najbliższe przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, przetwarzania, przesyłania i dystrybucji lub obrotu ciepłem.

§ 2. 1. Kwoty należnych dotacji przedmiotowych ustala się przy zastosowaniu stawek dotacji, o których mowa w § 1.

2. Dotacje przedmiotowe są przekazywane przez jednostki dotujące podległe właściwym dysponentom części budżetowych, w ramach kwot zaplanowanych w budżecie państwa na wskazany przedmiot działania, z uwzględnieniem stawek dotacji, stosownie do przebiegu realizacji zadań dotowanych.

3. Państwowe zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze państwowych jednostek budżetowych otrzymujące dotacje przedmiotowe przedstawiają jednostkom dotującym kwartalne rozliczenia z otrzymanych dotacji, wykazując wyliczenie kwot należnych, stosownie do zrealizowanych zadań, wielkość otrzymanych dotacji oraz ewentualne nadpłaty i braki.

4. Przekazane państwowym zakładom budżetowym i gospodarstwom pomocniczym państwowych jednostek budżetowych dotacje przedmiotowe są ostatecznie rozliczane z budżetem państwa na podstawie sprawozdań rocznych, sporządzanych zgodnie z odrębnymi przepisami.

5. Należne budżetowi kwoty z tytułu rozliczenia dotacji przedmiotowych na podstawie sprawozdań rocznych nie są zwracane do budżetu w przypadku, gdy państwowe zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze państwowych jednostek budżetowych otrzymują dotacje przedmiotowe w następnym roku budżetowym. Kwoty te są potrącane przez jednostki dotujące w całości z należnych dotacji na II kwartał lub na dalsze kwartały.

§ 3. Określone w rozporządzeniu zasady udzielania dotacji z budżetu nie mają zastosowania do państwowych zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych, dla których zakres i zasady dotowania zostały określone w odrębnych przepisach.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Minister Finansów: w z. *R. Zagórny*

1335**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 29 grudnia 2000 r.

w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa i szczegółowych zasad obsługi rachunków bankowych budżetu państwa oraz zakresu i terminów sporządzania przez Narodowy Bank Polski informacji i sprawozdań z wykonania budżetu państwa w ramach obsługi bankowej budżetu państwa.

Na podstawie art. 106 pkt 1 i 2 i art. 190 ust. 6 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych

(Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz

z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób wykonywania budżetu państwa, w tym w szczególności:
 - a) zasady i warunki ustanawiania przez dysponentów części budżetowych dysponentów niższego stopnia,
 - b) tryb i terminy przekazywania na centralny rachunek bieżący budżetu państwa dochodów pobieranych przez urzędy skarbowe i inne państwowe jednostki budżetowe,
- 2) szczegółowe zasady obsługi rachunków bankowych, o których mowa w art. 190 ust. 1 pkt 1 i 3—7 ustawy o finansach publicznych,
- 3) zakres informacji o stanach środków na rachunkach bankowych, o których mowa w art. 190 ust. 1 pkt 1 i 3—5 ustawy o finansach publicznych, udostępnianej Ministerstwu Finansów i Najwyższej Izbie Kontroli przez Narodowy Bank Polski,
- 4) zakres i terminy sporządzania przez Narodowy Bank Polski sprawozdań z wykonania budżetu państwa, w ramach prowadzonej obsługi bankowej budżetu państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie o finansach publicznych — należy przez to rozumieć przepisy ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych,
- 2) dysponentach części budżetowych — należy przez to rozumieć dysponentów części wymienionych w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 września 1999 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów (Dz. U. Nr 78, poz. 880 oraz z 2000 r. Nr 72, poz. 841 i Nr 93, poz. 1032),
- 3) rachunkach bieżących państwowych jednostek budżetowych — należy przez to rozumieć rachunki bieżące dysponentów: głównych, drugiego stopnia i trzeciego stopnia,
- 4) zakładach budżetowych, gospodarstwach pomocniczych i środkach specjalnych — należy przez to rozumieć państwowe zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze państwowych jednostek budżetowych i środki specjalne państwowych jednostek budżetowych,
- 5) klasyfikacji budżetowej — należy przez to rozumieć:
 - a) do dnia 31 grudnia 2000 r. przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 kwietnia 1991 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 39, poz. 169, Nr 60, poz. 257, Nr 69, poz. 297 i Nr 81, poz. 356, z 1992 r. Nr 22, poz. 91 i Nr 103, poz. 523, z 1993 r. Nr 42, poz. 194, Nr 59, poz. 276 i Nr 109, poz. 489,

z 1994 r. Nr 9, poz. 33 i Nr 66, poz. 286, z 1995 r. Nr 29, poz. 148 i Nr 153, poz. 783, z 1996 r. Nr 37, poz. 162 i Nr 116, poz. 556, z 1997 r. Nr 22, poz. 116, Nr 100, poz. 626 i Nr 151, poz. 999, z 1998 r. Nr 161, poz. 1081 oraz z 1999 r. Nr 78, poz. 880) oraz przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 września 1999 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów,

- b) od dnia 1 stycznia 2001 r. przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 września 1999 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów oraz przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lipca 2000 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 59, poz. 688),
- 6) podległych państwowych jednostkach budżetowych — należy przez to rozumieć państwowe jednostki budżetowe podległe dysponentowi głównemu, a w przypadku gdy dysponentem głównym jest wojewoda — także jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 17, poz. 228, Nr 19, poz. 239, Nr 52, poz. 632, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1312) będące państwowymi jednostkami budżetowymi,
- 7) państwowej jednostce budżetowej — należy przez to rozumieć państwowe jednostki budżetowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 8) placówce — należy przez to rozumieć państwową jednostkę budżetową mającą siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Ustanawianie dysponentów środków budżetu państwa

§ 3. 1. Dysponentami środków budżetu państwa są dysponenci części budżetowych i kierownicy podległych tym dysponentom państwowych jednostek budżetowych.

2. Dysponenci części budżetowych są głównymi dysponentami środków budżetu państwa.

3. Kierownicy państwowych jednostek budżetowych, podległych dysponentom głównym, mogą być dysponentami środków budżetu państwa drugiego stopnia lub dysponentami środków budżetu państwa trzeciego stopnia.

4. Dysponent główny ustanawia bezpośrednio mu podległych dysponentów drugiego i trzeciego stopnia.

5. Dysponent drugiego stopnia ustanawia bezpośrednio mu podległych dysponentów trzeciego stopnia.

6. Dysponent główny może, w porozumieniu z Ministrem Finansów, ustanowić dysponentami środków budżetu państwa kierowników państwowych jednostek organizacyjnych nie będących państwowymi jednostkami budżetowymi.

7. Dysponent główny może być jednocześnie dysponentem trzeciego stopnia, w zakresie wykonywania wydatków ujętych w planie finansowym jednostki.

Rozdział 3

Rachunki bankowe

§ 4. 1. Dla obsługi budżetu państwa prowadzone są następujące rachunki bankowe:

- 1) centralny rachunek bieżący budżetu państwa, obejmujący subkonta dla:
 - a) wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływów z podatków pośrednich, dochodów państwowych jednostek budżetowych oraz pozostałych dochodów — odrębne dla każdego rodzaju dochodów,
 - b) środków budżetowych przekazywanych dysponentom głównym,
 - c) przychodów i rozchodów budżetu państwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 i art. 4 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, oraz przyjętych depozytów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o finansach publicznych,
 - d) środków na sfinansowanie wydatków, o których mowa w art. 102 ust. 5 ustawy o finansach publicznych,
- 2) rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych, z wyodrębnieniem subkont dla dochodów i wydatków,
- 3) rachunki bieżące urzędów skarbowych dla gromadzenia dochodów budżetowych, z wyodrębnieniem subkont dla: wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływów z podatków pośrednich, dochodów państwowych jednostek budżetowych oraz pozostałych dochodów,
- 4) rachunki bieżące państwowych funduszy celowych,
- 5) rachunki bieżące zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych,
- 6) rachunki pomocnicze.

2. Narodowy Bank Polski prowadzi obsługę bankową budżetu państwa w zakresie rachunków wymienionych w ust. 1, z wyłączeniem rachunków państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Obsługa bankowa rachunków wymienionych w ust. 1 pkt 5 i 6 może być wykonywana przez dowolne banki.

4. Kierownik placówki — za zgodą dysponenta głównego — zleca obsługę rachunków bankowych na

zasadach obowiązujących w kraju będącym siedzibą placówki, z uwzględnieniem:

- 1) wysokości kosztów obsługi i wiarygodności banku,
- 2) przepisów rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4.

5. Obsługa bankowa rachunków budżetu państwa prowadzona jest na podstawie umów rachunku bankowego i obowiązujących norm prawnych.

6. Suma sald rachunków bankowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, stanowi stan środków budżetu państwa. Szczegółowe zasady ustalania stanu środków budżetu państwa określa porozumienie zawarte pomiędzy Narodowym Bankiem Polskim a Ministerstwem Finansów.

§ 5. Centralny rachunek bieżący budżetu państwa, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, służy do:

- 1) gromadzenia dochodów budżetu państwa pobieranych przez:
 - a) urzędy skarbowe,
 - b) państwowe jednostki budżetowe, które przekazują pobrane dochody za pośrednictwem urzędów skarbowych,
- 2) przekazywania środków budżetu państwa na sfinansowanie wydatków budżetu państwa, ujętych w planach finansowych dysponentów głównych i podległych im dysponentów drugiego i trzeciego stopnia, oraz przyjmowania zwrotów środków budżetu państwa w danym roku budżetowym przez dysponentów głównych i podległych im dysponentów niższego stopnia,
- 3) przeprowadzania operacji finansowych związanych z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa w zakresie:
 - a) sprzedaży i wykupu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa na rynku krajowym i zagranicznym,
 - b) zaciągania i spłaty pożyczek oraz kredytów na rynku krajowym i zagranicznym,
 - c) innych operacji związanych z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa,
- 4) obsługi nie wygasających wydatków budżetu państwa, o których mowa w art. 102 ust. 5 ustawy o finansach publicznych,
- 5) przyjmowania wpływów z prywatyzacji majątku Skarbu Państwa,
- 6) obsługi operacji związanych z udzielonymi z budżetu państwa oprocentowanymi pożyczkami krajowymi i zagranicznymi i ich spłatą, w zakresie ustalonym w ustawie budżetowej,
- 7) przekazywania udziałów w dochodach budżetu państwa jednostkom samorządu terytorialnego, w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- 8) przekazywania środków na rachunki urzędów skarbowych — na wniosek naczelnika urzędu skarbowego — w celu zapewnienia pełnej i terminowej realizacji zwrotów, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 1,

9) obsługi operacji związanych z realizacją innych przychodów i rozchodów wynikających z ustawy budżetowej.

§ 6. 1. Rachunki bieżące urzędów skarbowych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, służą do gromadzenia:

- 1) wpływów budżetowych z tytułu podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych,
- 2) dochodów przekazanych przez państwowe jednostki budżetowe, zrealizowanych przez te jednostki we własnym zakresie.

2. Z rachunków bieżących urzędów skarbowych nie mogą być dokonywane wypłaty, z wyjątkiem:

- 1) zwrotów nadpłat i oprocentowania tych nadpłat, na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) przekazywania pobieranych przez urzędy skarbowe dochodów jednostkom samorządu terytorialnego oraz należnych tym jednostkom udziałów w dochodach budżetu państwa, w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- 3) przekazywania środków z tytułu potrąceń z dochodów, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów.

3. Dochody budżetu państwa zgromadzone na rachunkach bieżących urzędów skarbowych przekazywane są przez te urzędy, trzy razy w miesiącu, według stanu środków na:

- 1) 15 dzień miesiąca — do dnia 20 danego miesiąca,
- 2) 25 dzień miesiąca — do ostatniego dnia danego miesiąca,
- 3) ostatni dzień danego miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca

— na centralny rachunek bieżący budżetu państwa, z zachowaniem podziału według subkont, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. a), z zastrzeżeniem § 20 ust. 5 pkt 1 i 2.

4. Przekazywane kwoty dochodów, w terminach określonych w ust. 3, należy skorygować o zwroty nadpłat dokonane do dnia przekazania i zwroty nadpłat przewidywane w ciągu pięciu dni po terminie przekazania, jeśli w tym czasie upływają terminy zwrotów nadpłat, ustalone w odrębnych przepisach.

§ 7. 1. Rachunkami bieżącymi państwowych jednostek budżetowych dysponują dysponenci, o których mowa w § 3.

2. Rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych służą do rozliczeń operacji finansowych związanych z realizacją dochodów i wydatków budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W ramach rachunków bieżących państwowych jednostek budżetowych, z wyjątkiem placówek, prowadzone są subkonta dla dochodów i wydatków budżetu państwa.

4. Rachunek bankowy placówki służy do rozliczeń operacji finansowych prowadzonych przez placówki, związanych z:

- 1) realizacją dochodów i wydatków, o których mowa w § 8 i 9,
- 2) wykonaniem sum na zlecenie, o których mowa w § 11,
- 3) przechowywaniem sum depozytowych, o których mowa w § 12,
- 4) gromadzeniem środków pieniężnych środków specjalnych, działających na podstawie art. 21 i art. 193 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

§ 8. 1. Na rachunki bieżące — subkonto dochodów państwowych jednostek budżetowych przyjmowane są:

- 1) dochody budżetowe państwowych jednostek budżetowych oraz wpłaty nadwyżek środków obrotowych zakładów budżetowych i środków specjalnych oraz części zysku gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 2) wpływy z tytułu zwrotu wydatków, jeżeli zwrot następuje po upływie roku budżetowego, w którym wydatku dokonano,
- 3) wpływy z tytułu oprocentowania środków zgromadzonych na rachunkach pomocniczych państwowych jednostek budżetowych, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Z rachunków bieżących — subkonto dochodów państwowych jednostek budżetowych dokonywane są:

- 1) zwroty nadpłat i zwroty kwot nienależnie pobranych wraz z oprocentowaniem uregulowanym odrębnymi przepisami,
- 2) przelewy zrealizowanych dochodów budżetowych na odpowiednie subkonto rachunku bieżącego właściwego urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

3. Państwowe jednostki budżetowe, z wyjątkiem placówek, przekazują pobrane dochody budżetowe, dwa razy w miesiącu, według stanu środków na:

- 1) 15 dzień miesiąca — do dnia 20 danego miesiąca,
- 2) 25 dzień miesiąca — do ostatniego dnia miesiąca

— na rachunki bieżące właściwych miejscowo urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem ust. 5 i z uwzględnieniem § 20 ust. 3 pkt 1.

4. Wpłaty nadwyżek środków obrotowych środków specjalnych dotyczą rozliczeń z budżetem państwa, z działalności prowadzonej zgodnie z art. 193 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, do dnia 31 grudnia 2000 r.

5. W terminach ustalonych w ust. 3 i § 20 ust. 3 pkt 1 dysponenci wskazani przez Ministra Finansów przekazują pobrane dochody bezpośrednio na centralny rachunek bieżący budżetu państwa.

6. Placówki, jeśli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, przekazują pobrane dochody budżetowe, według stanu środków na ostatni dzień miesiąca, do dnia 15 następnego miesiąca bezpośrednio na centralny rachunek bieżący budżetu państwa.

§ 9. 1. Na rachunki bieżące — subkonto wydatków państwowych jednostek budżetowych przyjmowane są:

- 1) wpływy środków pieniężnych od dysponenta wyższego stopnia,
- 2) zwrot środków pieniężnych z rachunków bieżących — subkonto wydatków dysponenta niższego stopnia,
- 3) wpływy z tytułu zwrotu wydatków dokonanych w tym samym roku, w którym poniesiono wydatki.

2. Z rachunków bieżących — subkonto wydatków państwowych jednostek budżetowych dokonywane są:

- 1) wydatki bieżące i inwestycyjne,
- 2) przekazania (przelewy) dotacji i subwencji dla jednostek samorządu terytorialnego,
- 3) przekazania (przelewy) pozostałych dotacji, ujętych w ustawie budżetowej,
- 4) przelewy środków pieniężnych do dysponentów niższego stopnia,
- 5) zwroty środków nie wykorzystanych w danym roku budżetowym, na rachunek bieżący — subkonto wydatków dysponenta wyższego stopnia,
- 6) przekazania (przelewy) środków dla placówek oraz na opłacanie składek do organizacji międzynarodowych.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, przekazywane są z rachunku bieżącego — subkonto wydatków dysponenta głównego środków budżetu państwa lub dysponenta drugiego stopnia, jeżeli dysponent główny ujął w jego planie finansowym taki rodzaj wydatku w związku z realizacją dotowanego zadania, z zastrzeżeniem ust. 4—6.

4. Zespoły i delegatury wojewódzkie Krajowego Biura Wyborczego mogą przekazywać dotacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2, gminom.

5. Urzędy statystyczne mogą przekazać dotacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przyznane Głównemu Urzędowi Statystycznemu na finansowanie spisów powszechnych i zadań zleconych gminom w związku ze spisami rolnymi.

6. Kierownik państwowej jednostki budżetowej przekazuje gospodarstwu pomocniczemu dotacje, o których mowa w art. 20 ust. 7 i 8 ustawy o finansach publicznych, z rachunku bieżącego państwowej jednostki budżetowej.

§ 10. 1. Akredytywa budżetowa — wyodrębnienie środków na czas określony lub do odwołania — służy do finansowania zadań ze środków budżetowych: zleconych przez państwową jednostkę budżetową jednostce organizacyjnej, osobie fizycznej lub wykonywanych przez wyodrębnioną delegaturę (komórkę) tej państwowej jednostki budżetowej, mającą siedzibę w innej miejscowości.

2. Kierownik państwowej jednostki budżetowej, za zgodą dysponenta głównego, otwiera rachunek po-

mocniczy dla finansowania zadań w formie akredytywy budżetowej, na czas określony lub do odwołania, i upoważnia kierownika jednostki organizacyjnej do dysponowania środkami akredytywy budżetowej.

3. Rachunek pomocniczy, o którym mowa w ust. 2, podlega zamknięciu z upływem okresu, na który otwarto akredytywę budżetową, lub z dniem jej odwołania, a stan środków na dzień zamknięcia przekazuje się na rachunek bieżący — subkonto wydatków, z którego przekazano środki na otwarcie akredytywy budżetowej.

4. Środki akredytywy budżetowej nie wykorzystane do końca roku budżetowego zwraca się do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego na rachunek bieżący — subkonto wydatków, z którego przekazano środki.

§ 11. 1. Sumy na zlecenie służą do:

- 1) finansowania ze środków zlecniodawcy zadań zleconych do wykonania państwowej jednostce budżetowej lub państwowemu zakładowi budżetowemu przez inne jednostki organizacyjne,
- 2) gromadzenia środków na finansowanie inwestycji realizowanych z innych źródeł niż środki własne państwowej jednostki budżetowej, otrzymanych od innych jednostek organizacyjnych.

2. Kierownik państwowej jednostki budżetowej, z wyjątkiem, o którym mowa w § 7 ust. 4 pkt 2, otwiera, za zgodą dysponenta głównego, jeden rachunek pomocniczy dla wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem § 12 ust. 3.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli pochodzą ze środków budżetowych, zwraca się do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego na rachunek bieżący — subkonto wydatków państwowej jednostki budżetowej, która przekazała środki, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

4. Państwowa jednostka budżetowa po wykonaniu zlecenia w terminie określonym w umowie rozlicza się przed zlecniodawcą z otrzymanych środków, a pozostałe środki, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, przekazuje na rachunek zlecniodawcy.

§ 12. 1. Sumy depozytowe są to sumy obce (środki pieniężne) przechowywane przez państwowe jednostki budżetowe i zakłady budżetowe, w szczególności kaucje, wadia oraz sumy stanowiące przedmiot sporu, otrzymane w związku z postępowaniem sądowym lub administracyjnym.

2. Sumy depozytowe są przechowywane na rachunku pomocniczym państwowej jednostki budżetowej, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4 pkt 3.

3. Państwowa jednostka budżetowa prowadzi jeden rachunek pomocniczy dla sum depozytowych i sum na zlecenie, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4 pkt 2 i 3.

§ 13. Rachunek bieżący państwowego funduszu celowego otwiera w Narodowym Banku Polskim osoba prawna lub dysponent funduszu, który został wskazany w ustawie tworzącej fundusz.

§ 14. 1. Państwowe jednostki budżetowe i państwowe fundusze celowe mające siedzibę poza miastem, w którym Narodowy Bank Polski prowadzi obsługę kasową, mogą korzystać, po uzgodnieniu z Narodowym Bankiem Polskim, z zastępczej obsługi kasowej (wpłaty i wypłaty gotówkowe) w najbliższej położonych oddziałach banków.

2. Realizacja wypłat gotówkowych następuje do wysokości środków zgromadzonych na rachunku bieżącym jednostki, o której mowa w ust. 1, na podstawie czeków podpisanych zgodnie z kartą wzorów podpisów potwierdzoną przez oddział Narodowego Banku Polskiego prowadzący rachunek bieżący tej jednostki.

3. Dyspozycje rozliczeń bezgotówkowych jednostka, o której mowa w ust. 1, przesyła bezpośrednio do oddziału Narodowego Banku Polskiego prowadzącego jej rachunek bieżący.

4. Urzędy skarbowe i urzędy celne mające siedzibę poza miastem, w którym Narodowy Bank Polski prowadzi obsługę kasową, mogą korzystać z zastępczej obsługi kasowej (wpłaty gotówkowe) w najbliższej położonych oddziałach banków w zakresie wpłat gotówkowych z tytułu wpływów podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych, odpowiednio do kas urzędów skarbowych lub kas urzędów celnych.

§ 15. 1. Polecenia przelewu oraz dowody wpłat na rachunki i wypłat z rachunków bieżących, o których mowa w § 6, powinny zawierać, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, symbol paragrafu klasyfikacji budżetowej w polu „tytułem”, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Polecenia przelewu związane z przekazywaniem i zwrotem dotacji powinny zawierać w polu „tytułem”, poczynając od roku 2001, podziałki klasyfikacji budżetowej w szczególności: część, rozdział, paragraf.

3. Polecenia przelewu związane z przekazem dochodów, o których mowa w § 6 ust. 3, powinny zawierać w polu „tytułem”, poczynając od roku 2001, symbol 910.

4. Polecenia przelewu związane z przekazem dochodów, o których mowa w § 8 ust. 3, powinny zawierać w polu „tytułem”, poczynając od roku 2001, symbol XX-930, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. W miejscu umownego symbolu „XX” — pierwszy element symbolu wymienionego w ust. 4 — należy wpisać właściwy symbol części budżetu państwa, w ramach której dochody zostały zrealizowane.

6. Polecenia przelewu służące do przekazywania środków budżetowych, o których mowa w § 19, poczynając od roku 2001, powinny zawierać w polu „tytułem” symbol 920.

7. Przepisy ust. 1—6 nie dotyczą placówek.

§ 16. 1. Rachunek bieżący zakładu budżetowego otwiera się na podstawie decyzji organu powołującej zakład budżetowy.

2. Rachunek bieżący zakładu budżetowego służy do gromadzenia środków pieniężnych z przychodów własnych oraz dotacji z budżetu państwa i pokrywania z tych środków wydatków stanowiących koszty działalności zakładu budżetowego oraz wydatków inwestycyjnych.

3. Zakłady budżetowe przechowują na własnych rachunkach bieżących środki innych jednostek organizacyjnych stanowiące sumy depozytowe i sumy na zlecenie.

4. Zakłady budżetowe przekazują nadwyżkę środków obrotowych na rachunek bieżący — subkonto dochodów dysponenta głównego.

§ 17. 1. Rachunek bieżący gospodarstwa pomocniczego otwiera się na podstawie decyzji kierownika państwowej jednostki budżetowej, powołującej gospodarstwo pomocnicze.

2. Rachunek bieżący gospodarstwa pomocniczego służy do gromadzenia środków pieniężnych z przychodów własnych oraz dotacji budżetu państwa i pokrywania z tych środków wydatków stanowiących koszty działalności gospodarstwa pomocniczego.

§ 18. Państwowa jednostka budżetowa otwiera odrębny rachunek pomocniczy dla gromadzenia środków pieniężnych środków specjalnych utworzonych zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4 pkt 4.

Rozdział 4

Uruchamianie środków budżetowych

§ 19. 1. Uruchamianie środków budżetowych odbywa się w drodze przekazywania środków pieniężnych na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych — odpowiednich dysponentów środków budżetowych.

2. Minister Finansów przekazuje środki budżetowe na rachunki bieżące głównych dysponentów, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

3. Główni dysponenci, z otrzymanych środków budżetowych, pokrywają wydatki oraz przekazują środki podległym im dysponentom niższego stopnia — zgodnie z art. 29 ust. 4 ustawy o finansach publicznych.

4. Dysponenci drugiego stopnia, z otrzymanych środków budżetowych, pokrywają wydatki oraz przekazują środki podległym im dysponentom.

5. Dysponenci trzeciego stopnia przeznaczają otrzymane środki budżetowe na pokrycie własnych wydatków bez prawa ich dalszego przekazywania, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Kierownicy placówki (dysponenci trzeciego stopnia), na polecenie dysponenta głównego, przekazują środki budżetowe innym placówkom.

Rozdział 5

Rozliczenia w okresie przejściowym po zakończeniu roku budżetowego

§ 20. 1. W celu zaliczenia operacji dokonanych z końcem roku budżetowego na rachunkach właściwego roku budżetowego wprowadza się okres przejściowy dla operacji na rachunkach bankowych budżetu państwa po zakończeniu roku budżetowego.

2. W okresie do dnia 8 stycznia roku następującego po roku budżetowym, a gdy ten dzień jest wolny od pracy — do pierwszego dnia roboczego po tym terminie, zalicza się na rachunki bankowe budżetu państwa roku ubiegłego, z wyjątkiem rachunków bankowych placówek:

- 1) dochody pobrane do dnia 31 grudnia przez kasy jednostek budżetowych i inkasentów,
- 2) dochody budżetowe wpłacone do dnia 31 grudnia do kas banków i urzędów skarbowych,
- 3) nadwyżki środków obrotowych zakładów budżetowych i środków specjalnych oraz wpłaty części zysku gospodarstw pomocniczych przekazane do dnia 31 grudnia, z zastrzeżeniem § 8 ust. 4,
- 4) rozliczone dochody budżetowe paragrafu klasyfikacji budżetowej „Wpływy do wyjaśnienia”,
- 5) wydatki budżetowe z tytułu przyjętych do dnia 31 grudnia przez banki, urzędy pocztowe, instytucje finansowe i placówki handlowe czeków rozrachunkowych,
- 6) zwroty wydatków budżetowych dokonanych z wydatków do dnia 31 grudnia, zwroty środków nie wykorzystanej akredytywy budżetowej oraz zwroty środków sum na zlecenie, o których mowa w § 11 ust. 3,
- 7) zwroty sum niewłaściwie zaliczonych na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych,
- 8) dochody pobrane do dnia 31 grudnia przez jednostki samorządu terytorialnego lub podległe im jednostki, związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami.

3. Do dnia 15 stycznia roku następującego po roku budżetowym na rachunkach bankowych roku ubiegłego dokonuje się następujących rozliczeń:

- 1) państwowe jednostki budżetowe przekazują zrealizowane dochody budżetu państwa na rachunki bieżące właściwych urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 5 i 6,
- 2) państwowe jednostki budżetowe, których kierownicy są dysponentami trzeciego stopnia, przekazują nie wykorzystane środki budżetowe na rachunki bieżące dysponentów wyższego stopnia, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej,
- 3) jednostki samorządu terytorialnego dokonują zwrotu dotacji celowych na rachunek bieżący właściwych dysponentów środków budżetu państwa, w zakresie określonym w art. 92 pkt 9 ustawy o finansach publicznych.

4. Do dnia 20 stycznia roku następującego po roku budżetowym na rachunkach bankowych roku ubiegłego dokonuje się następujących rozliczeń:

- 1) państwowe jednostki budżetowe, których kierownicy są dysponentami drugiego stopnia, przekazują nie wykorzystane środki budżetowe na rachunki bieżące roku ubiegłego dysponentów głównych,
- 2) urzędy skarbowe przekazują środki z tytułu ostatecznego rozliczenia dochodów należnych gminom i udziałów w dochodach budżetu państwa, ustalonych w odrębnych przepisach, jednostkom samorządu terytorialnego.

5. Do dnia 25 stycznia roku następującego po roku budżetowym na rachunkach bankowych roku ubiegłego dokonuje się następujących rozliczeń:

- 1) urzędy skarbowe przekazują dochody budżetowe państwowych jednostek budżetowych na odpowiednie subkonto centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa,
- 2) urzędy skarbowe przekazują dochody budżetowe z tytułu podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych na właściwe subkonta centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa,
- 3) dysponenci główni środków budżetu państwa przekazują nie wykorzystane środki budżetowe na centralny rachunek bieżący budżetu państwa.

6. Do dnia 31 stycznia roku następującego po roku budżetowym przekazywane są jednostkom samorządu terytorialnego środki z tytułu ostatecznego rozliczenia należnych im udziałów w podatku dochodowym od osób fizycznych.

Rozdział 6

Sprawozdawczość z wykonania budżetu państwa oraz informacja o stanie środków budżetu państwa

§ 21. 1. W ramach obsługi bankowej budżetu państwa Narodowy Bank Polski:

- 1) sporządza codzienne sprawozdanie z wykonania budżetu państwa, według rachunków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) sporządza informacje o stanach środków na:
 - a) rachunkach bieżących poszczególnych państwowych jednostek budżetowych, z wyodrębnieniem subkont dochodów i wydatków budżetowych,
 - b) rachunkach bieżących poszczególnych urzędów skarbowych dla gromadzenia dochodów budżetowych, z wyodrębnieniem subkont,
 - c) rachunkach bieżących poszczególnych państwowych funduszy celowych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Narodowy Bank Polski przekazuje do Ministerstwa Finansów, codziennie, po upływie dnia, którego sprawozdanie dotyczy.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Narodowy Bank Polski sporządza według szczegółowości:

- 1) dysponentów głównych,
 - 2) dysponentów głównych z wyszczególnieniem stanów środków na rachunkach bieżących — subkonta dochodów i subkonta wydatków, podległych im państwowych jednostek budżetowych,
 - 3) dysponentów państwowych funduszy celowych.
4. Informacje sporządzone w szczególności wymienionej:
- 1) w ust. 3 pkt 1, Narodowy Bank Polski przekazuje:
 - a) Ministerstwu Finansów codziennie, po upływie dnia, którego informacja dotyczy,
 - b) Najwyższej Izbie Kontroli, na jej wniosek — według stanu na dzień i w terminie określonym we wniosku,
 - 2) w ust. 3 pkt 2 i 3, Narodowy Bank Polski przekazuje Ministerstwu Finansów i Najwyższej Izbie Kontroli na ich wnioski, w którym określają dzień, którego informacja dotyczy, i termin jej przekazania.
5. Informacje, o których mowa w ust. 3, są przekazywane w formie pisemnej lub elektronicznej.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *R. Zagórny*

1336

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 15 grudnia 2000 r.

w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną lub ciepłem jest obowiązane do zakupu, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, energii elektrycznej albo ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych przyłączonych do wspólnej sieci, niezależnie od wielkości mocy zainstalowanej w źródle, z zastrzeżeniem § 2 i 3, w szczególności energii elektrycznej albo ciepła, pochodzących z:

- 1) elektrowni wodnych,
- 2) elektrowni wiatrowych,
- 3) biogazu pozyskanego w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych, oczyszczalni ścieków, składowisk odpadów komunalnych,
- 4) biomasy,
- 5) biopaliw,
- 6) słonecznych ogniw fotowoltaicznych,
- 7) słonecznych kolektorów do produkcji ciepła,
- 8) ciepła geotermalnego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła jest obowiązane do

zakupu ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych, przyłączonych do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem § 3 pkt 1 i 4—6, jeżeli:

- 1) przesyłane ciepło nie jest przedmiotem obrotu lub
- 2) oferowane do sprzedaży ciepło nie zostało w całości zakupione przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepła przesyłanym tą siecią.

3. W przypadku gdy obrót ciepłem, które przesyłane jest wspólną siecią ciepłowniczą, prowadzi więcej niż jedno przedsiębiorstwo, obowiązek zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1, dotyczy ciepła zakupionego w ilości proporcjonalnej do udziału danego przedsiębiorstwa w łącznej sprzedaży tego ciepła, prowadzonej przez te przedsiębiorstwa.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, a także obrotem tą energią, jest obowiązane do zakupu całej oferowanej energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła ze źródeł przyłączonych do sieci należącej do tego przedsiębiorstwa, niezależnie od wielkości zainstalowanej mocy elektrycznej źródła, z zastrzeżeniem § 3 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 i 6.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 4, nie zajmuje się obrotem energią elektryczną lub ilość kupowanej przez to przedsiębiorstwo energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła jest wyższa od łącznej ilości energii sprzedawanej odbiorcom, to energię tę lub jej nadwyż-